

„Ne-vě-řím!“ smál se Ivan do telefonu. „Ty, ten největší puntičkář, jakého znám, sis vůbec nezjistil, do jaký díry to vlastně jedeš!“

„Hahaha, vydrž!“ odsekl nesoustředěně Peter a ještě jednou se podíval do e-mailu. „Aha, osada Ludovítov, ne Ludovít,“ oznámil a přitom našukával do map nové zadání. „Ludovítov, Palárikovo,“ vyskočilo mu okamžitě.

„Už to mám. Je to někde u Palárikova...“

„To jsi mi pomohl!“ zasmál se zase Ivan.

„Počkej, zvětšuju mapu... Jéé, vždyť je to kousek odsud, nedaleko jsou Nové Zámky...“ vysvětloval.

„Aha, už jsem v obraze. Nové Zámky, na jihu, vezmi si s sebou maďarskej slovník,“ popichoval.

„V pohodě,“ uvolnil se Peter.

„Počkej, cos to říkal? Že jedeš hned?“ zvědavě se zeptal bratr. „Abych věděl, kdy ti mám přijít nakrmit rybičky.“

„Jaký rybičky, prosím tě?“ usmál se Peter. „Jedu hned po svátcích.“

„Po těchhle?“

„Po těchhle, po Třech králich. Sedmýho ledna ve 14:00.“

„Ty vole! Co?“

„No jo, zkusil jsem sociální sítě a tam jsem to našel. Je to za velmi slušný prachy a vypadá to tam jako v pohádce. Klasika, bio-eko. Ten domeček aspoň podle fotek vypadá jako úplněovej, možná to ten chlap teprve rozjíždí a buduje klientelu.“

„No možná. Mám radost i za tebe, ale proveř si to ještě, protože před chvílkou jsi ani nevěděl, jestli se nebudeš muset harcovat až někam do Čiernej nad Tisou.“

„To snad ne, tam už je Ukrajina a na ukrajinský nabídky jsem se nedíval,“ usmál se. „Jasně. Našel jsem to teprve dneska ráno, napsal jsem jim, hned zareagovali... Jdu to teď ještě s chladnou hlavou zkontrolovat,“ řekl Peter a uvědomil si, že se nesnažil najít nějaké recenze nebo odezvy předšlých klientů. Asi jsem fakt na chvílku vypnul mozek, pomyslel si.

„Ale mám radost, že do toho jdeš!“ slyšel bratra. „Nechtěl jsem ti to vymlouvat, ale tyhle komunity obecně tvoří normální lidi a žádná hoteliérská prasata. Trochu to sice přehání s tím ekologickým nadšením, ale radši tak než vyhazovat z okna krabičky od cigaret a všude jezdit autem,“ uvažoval Ivan, ale Peter ho už poslouchal jen na půl ucha. V duchu si totiž sestavoval seznam všeho, co musí zjistit a zařídit. Vzpomněl si i na to, že si musí vyřídit dovolenou a hlavně sepsat všechny věci, které si do tmy vezme. Kdyby mu něco chybělo, nebude si moct během pobytu skočit do obchodu...

„Co? Aha,“ nepřítomně bratrovi odpověděl, když zaslechl něco o autech. „Víš co, brácho, ještě se ozvu. Zatím díky za konzultaci,“ snažil se co nejrychleji hovor ukončit.

„Kdykoliv. Držím palce. Čau!“

„Čau, brácho!“

